REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1394/2023-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Snježani Karlušić, u pravnoj stvari tužitelja Slavena Matuze iz Ivanca, Žrtava hrvatskih domovinskih ratova 11, OIB: 81029534388, zastupan po punomoćniku Igoru Metelku, odvjetniku iz Zagreba, Ljerke Šram 20, protiv tuženika Hrvatske poštanske banke d.d. iz Zagreba, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217 (prije: Nova hrvatska banka d.d. iz Zagreba, Varšavska 9, OIB: 78427478595 te Sberbank d.d. i Volksbank d.d.) zastupan po generalnom punomoćniku Ivi Šućuru, odvjetniku iz Zagreba, Ribnjak 40, prema generalnoj punomoći Su-26/2025, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 24. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Igora Metelka, odvjetnika i generalnog punomoćnika tuženika Ive Šućura, odvjetnika, 23. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Slavena Matuze iz Ivanca, Žrtava hrvatskih domovinskih ratova 11, OIB: 81029534388, koji glasi:
„1. Nalaže se tuženom isplatiti tužitelju iznos do 7.413,65 eura (slovima: sedam tisuća četiristo trinaest eura i šezdeset pet centi) sa zakonskim zateznim kamatama od 30. rujna 2015. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku 15 dana.
2. Nalaže se tuženome isplatiti tužitelju iznos od 12.014,94 eura (slovima: dvanaest tisuća četrnaest eura i devedeset četiri centa) sa zakonskim zateznim kamatama od 30. rujna 2015. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku 15 dana.
3. Nalaže se tuženome isplatiti tužitelju iznos od 5.001,36 eura (slovima: pet tisuća i jedan euro i trideset šest centi) sa zakonskim zateznim kamatama od 30. rujna 2015. do isplate po stopi koja se određuje

uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku 15 dana.

4. Nalaže se tuženome isplatiti tužitelju iznos od 8.375,49 eura (slovima: osam tisuća tristo sedamdeset pet eura i četrdeset devet centi) sa zakonskim zateznim kamatama od 30. rujna 2015. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku 15 dana.„

II. Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. iz Zagreba, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, isplatiti tužitelju Slavenu Matuzi iz Ivanca, Žrtava hrvatskih domovinskih ratova 11, OIB: 81029534388, iznos od 8.323,12 eura (slovima: osam tisuća tristo dvadeset tri eura i dvanaest centi) zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, od podnošenja tužbe 1. ožujka 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referenta stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referenta stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. iz Zagreba, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, nadoknaditi parnične troškove tužitelju Slavenu Matuzi iz Ivanca, Žrtava hrvatskih domovinskih ratova 11, OIB: 81029534388, u iznosu od 6.343,73 eura (slovima: šest tisuća tristo četrdeset tri eura i sedamdeset centa) sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude, 23. studenog 2026. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referenta stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referenta stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika Hrvatske poštanske banke d.d. iz Zagreba, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217 za nadoknadom troškova postupka u iznosu 4.375,00 eura (slovima: četiri tisuće tristo sedamdeset pet eura).

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj 1. ožujka 2023. tužitelj navodi da je sa pravnim prednikom tuženika Volksbank d.d. kao kreditorom 29. svibnja 2007. sklopio ugovor o kreditu broj: 312080 a kojim Ugovorom se tuženik obvezao staviti na raspolaganje tužitelju iznos od 133.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema kupovnom tečaju za devize kreditora na dan korištenja kredita.

2. Ugovorne strane su dana 16. veljače 2016. sklopile Aneks ugovora o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj: 102/15, dalje: ZID ZPK) kojim su kredit konvertirali na način da je otplata obveza vezana uz valutnu klauzulu u EUR, umjesto uz dosadašnji CHF. Izračunom konverzije utvrđena je nedospjela glavnica na dan 30. rujna 2015. u iznosu od 112.312,88 CHF odnosno 785.201, 25 kuna.

3. Konverzijom kredita u euro, nakon izvršenog otpisa u iznosu 30.554,17 eura, odnosno 233.398,15 kuna, utvrđena je nedospjela glavnica na dan 30. rujna 2015. u iznosu 72.236,58 eura odnosno 551.803,10 kuna. Međutim, stvarna preostala neotplaćena glavnica u kunama prema početnim uvjetima, uslijed ništetnosti valutne klauzule i jednostrane promjenjive kamatne stope, iznosila je 503.318,94 kuna, dakle bila je niža od one kako ju je utvrdio tuženi izračunom konverzije pri čemu nastaje razlika u navedenim glavnicama od 48.484,16 kuna odnosno 6.434,95 eura.

4. Odredbom čl. 4. Ugovora o kreditu ugovorena je kamata po kamatnoj stopi od 4,59% godišnje. Odredbom čl. 4. Ugovora o kreditu je ugovorena promjenjivost kamatne stope, tako da je banka tuženiku ovlaštena vršiti promjene kamatne stope sukladno svojoj Odluci. Odredba čl. 4. Ugovora o kreditu, a u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa sukladno Odluci o kamatnim stopama tuženika (banke) o kamatnim stopama je ništetna budući da je činidba neodređena, neodrediva i nerazumljiva potrošačima i kao takve su dovele iste u neravnopravni položaj. Naime, o istima se nije pregovaralo pojedinačno već je o promjenama iste, banka odlučivala samostalno, bez ikakvog utjecaja potrošača (ovdje tužitelja) dok potrošač (ovdje tužitelj) s druge strane čak nije ni znao temeljem kojih parametara se ista određuje budući da u navedenom ugovoru o krediti se nikakvi parametri ne spominju.

5. Tužitelj smatra da su predmetnim ugovorom o kreditu povrijeđena njegova prava kao potrošača na način da je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe kojim je tuženiku omogućeno da jednostrano mijenja kamatne stope te smatra da cjelokupno ponašanje tuženika prilikom potpisivanja predmetnog ugovora i trajanja ugovornog odnosa predstavlja zavaravajuću poslovnu praksu. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda poslovnog broja: Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018. u dijelu točke 8. izreke potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja: P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kojom se utvrđuje da je, između ostalih, ovdje tuženi, u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., a koje povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljen na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u

svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i Zakona o obveznim odnosima.

6. Nakon provođenja financijskog vještačenja tužitelj je konačno odredio tužbeni zahtjev na način da pod točkom 1. potražuje pretplatu po kamatnim razlikama u iznosu 7.413,65 eura sa zakonskim zateznim kamatama od podnošenja tužbe do isplate, pod točkom 2. pretplatu po tečajnim razlikama time da zatezne kamate teku od dana konverzije 30. rujna 2015. u iznosu 12.014,94 eura sa zakonskim zateznim kamatama od podnošenja tužbe do isplate, te pod točkom 3. preostale zatezne kamate nakon što od ukupno obračunatih zateznih kamatama na preplaćene tečajne i kamatne razlike (8.323,12 eura) odbije pretplatu priznatu konverzijom (3.321,76 eura), što ukupno iznosi 5.001,36 eura te pod točkom 4. razliku konvertirane glavnice te one po početnom otplatnom planu bez rasta tečaja i kamata u iznosu 8.375,49 eura sa zakonskim zateznim kamatama od podnošenja tužbe do isplate, te postavlja eventualni tužbeni zahtjev kojim traži isplatu 8.323,12 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, od podnošenja tužbe 1. ožujka 2023. do isplate, kao i trošak postupka sa kamatama od donošenja presude do isplate (list 176-177 spisa).

7. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva i ističe prigovor zastare te prigovor radi prebijanja. Tuženik ukazuje na opće poznatu činjenicu da je dana 30. rujna 2015. stupio na snagu izmijenjeni i dopunjeni Zakon o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj: 75/2009, 112/2012, 143/2013, 147/2013, 9/2015, 78/2015, 102/2015; dalje u tekstu: ZPK) kojim je za ugovore o kreditu u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF određena obveza banaka ponudit korisnicima kredita (potrošačima) konverziju kredita denomiranih u CHF i denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF kredita denominirane u EUR, odnosno u kredite denominirane u kune s valutnom klauzulom u EUR. Svrha takve konverzije je da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojemu bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Tuženik je postupio sukladno citiranoj zakonskoj obvezi te je tužitelju poslao ponudu izračuna konverzije zajedno s prijedlogom Dodataka broj 1 Ugovora o kreditu. Tužitelj je prihvatio ponudu te su tužitelj i tuženik sklopili Ankes br. 1. Ugovora o kreditu, kojim j utvrđen iznos pretplate tužitelja. Navedenim Aneksom stranke su sporazumno izmijenili kreditnu obvezu tužitelja čija je glavnica bila vezana za valutnu klauzulu u CHF na način da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa također je promjenjiva valuta uz koju je bila vezana glavnica kredita u valutu EUR, te je utvrđen ostatak glavnice nakon konverzije kao i daljnja otplata duga. Dakle, među strankama koje su prihvatile konverziju nastala je potpuno nova pravna osnova koja onemogućuje potrošače u ostvarivanju zahtjeva s naslova stjecanja bez osnove jer se konverzijom trajno i potpuno uređuje odnos između potrošača i banke, neovisno o odnosu stranka iz prvotnog ugovora. Osporava osnovanost tužbenog zahtjeva i istaknuo je da je ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli jasna, lako uočljiva i razumljiva slijedom čega osporavane odredbe uopće ne može biti predmetom ocjene poštenosti. Tužitelj nije dokazao da je u konkretnom ugovornom odnosu tuženik postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja, odnosno da je nastala značajna neravnoteža u pravima na štetu tužitelja (list 66-81 spisa).

8. Među strankama je nesporno: da je između pravnog tuženika kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita sklopljen ugovor o kreditu 29. svibnja 2007. i da je sklopljen Aneks ugovora dana 16. veljače 2016.

9. Među strankama je sporno: je li nastupila zastara, osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

10. U tijeku postupka pročitana je dokumentaciju u spisu i to: otplatni plan (list 10-36 spisa), Aneks broj: 2. Ugovora o kreditu broj: 312080 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjigama od 1. travnja 2021. (list 38-40 spisa), Aneks broj: 1. Ugovora o kreditu broj: 312080 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjigama od 16. veljače 2016. (list 41-47 spisa) zemljišnoknjižni izvadak za nekretninu upisanu u z.k.ul. 8283 k.o. Ivanec za k.č.br. 1510 od 18. veljače 2016. (list 48-50 spisa), Ugovor o kreditu broj: 312080 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjigama od 29. svibnja 2007. (list 53-60 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za z.k.ul. 8283 k.o. Ivanec od 2. ožujka 2007. (list 61 spisa), nalaz i mišljenje financijskog vještaka Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. (list 111-172 spisa) te je saslušan tužitelj na raspravi 5. studenog 2024. (list 96 -97 spisa) .

11. Prema čl. 3. st. 1. t. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj:96/03; dalje: ZZP-a) je propisano da je potrošač: svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 312080 od 29. svibnja 2007. je razvidno da tužitelj kao korisnik kredita sklopio sa pravnim prednikom tuženika - bankom kao kreditorom, kredit za namjenu refinanciranja stambenog kredita i dovršenje kuće u Ivancu (čl. 2. ugovora). Iz iskaza tužitelja je razvidno da je u vrijeme podizanja kredita radio kao djelatna vojna osoba i po Zakonu o obrani ne smije obavljati druge djelatnosti (gospodarske, poslovne) tako da takve djelatnosti nije obavljao. Bio je kreditno sposoban za CHF jer mu je trebalo 80.000,00 eura dok nije bio kreditno sposoban za eure i kune. Novčani iznos je potrošio na izgradnju kuće u Ivancu i u toj kući još iskaza stanuje sa obitelji (suprugom i djecom). Na temelju čitanja predmetnog ugovora i iskaza tužitelja je razvidno da se radi o potrošačkom ugovoru, te da je tužitelj kao fizička osoba novčanim sredstvima kredita dovršio kuću u Ivancu, u kojoj kući stanuje sa suprugom i djecom; stoga je utvrđeno da je predmetni ugovor o kreditu potrošački ugovor i da tužitelj ima status potrošača u smislu čl. 3. st. 1. t. 1. ZZP-a.

12. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj: 102/2015 – u daljnjem tekstu: ZID ZPK/2015) donesen je nakon što je ocijenjeno da je u području potrošačkog kreditiranja došlo do znatne neravnoteže u odnosima između korisnika kredita kao potrošača i banaka kao kreditora (trgovca) u odnosu na ugovore o kreditu sklopljene u razdoblju od 2004. do 2008. koji su denominirani u kunama s valutnom klauzulom u CHF i obzirom da je tečaj CHF izrazito jačao s vremenom te su rasle ugovorene promjenjive kamatne stope što je dovelo u izrazito težak položaj korisnike kredita i potrošače. Stoga je ZID ZPK/15 imao za cilj otkloniti nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i osigurati korisnicima kredita u CHF, odnosno u kunama vezan za tečaj CHF, isti položaj u odnosu na korisnike kredita u valuti EUR. Na temelju odredbe čl. 19 b i č. 19. c koji su dodani čl. 1. ZID ZPK/15 proizlazi da vjerovnik i dužnik uređuju svoje odnose u pogledu valutne obveze i kamatne stope za cijelo razdoblje od sklapanja kredita pa nadalje (na način da se korisnik kredita dovodi u isti položaj kao da je

ugovor o kreditu sklopio uz valutnu klauzulu u EUR) s time da se razlika između više uplaćenih iznosa i obveze koju bi potrošač imao da je sklopio ugovor s valutnom klauzulom u EUR računa kao pretplata, kojom ovisno o okolnostima slučaja postupa sukladno dodanoj odredbi čl. 19. c st. 5. ZID ZPK/15.

13. Nesporno je da je sklopljen Aneks ugovora o kreditu broj: Aneks broj: 1. Ugovora o kreditu broj: 312080 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjigama od 16. veljače 2016. i Aneks broj: 2. Ugovora o kreditu broj: 312080 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjigama od 1. travnja 2021. (list 41-47 spisa i list 38-40 spisa). Iz iskaza tužitelja je razvidno da mu je financijski bilo teško otplaćivati kredit jer se rata sa 3.300,00 kuna povisila na 5.300,00 kuna, tako da mu je rata porasla za 2.000,00 kuna, a plaća mu je bila oko 6.000,00 kuna, tako da je pristao na konverziju da bi stabilizirao financijsko stanje, te se nije odrekao potraživanja kao potrošač (list 96-97 spisa).

14. Sklapanjem Aneksa ugovora o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15 kojim su stranke iznova od dana sklapanja ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, ugovoren među strankama, prestala je obveza tuženika na temelju čl. 160. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23- dalje: ZOO-a) pa povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava (čl. 1111. st. 1. ZOO-a) tj. više plaćeni iznosi, nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika. ZID ZPK/2015 je odredbama u čl. 19. d. i čl. 19. e propisao detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila zaključenju ugovora o konverziji, kao i sadržaj tog ugovora, pa je tužitelj kao potrošač bio u prilici još prije sklapanja Aneksa ugovora proučiti njegove odredbe. Tužbeni zahtjev tužitelja pod točkom I. izreke presude je u cijelosti neosnovan jer je tužitelj prihvaćanjem konverzije i sklapanjem Aneksa ugovora o kreditu u skladu s odredbama ZID ZPK/15 restituiran s osnova nepoštenih ugovornih odredaba iz ugovora o kreditu i to na način da ga iste ne obvezuju jer su zamijenjene valjanim odredbama o ispunjenju obveze uz valutnu klauzulu u EUR i kamate na EUR kredite, kao i time što je sve plaćeno i iskorišteno u njegovu korist i na način da je uzeto u ispunjenje obveze ugovorene valjanim Aneksom ugovora o kreditu. Utuženi iznos više nije u imovini tuženika bez pravne osnove, nego je u imovini tuženika temeljem ispunjenja obveze tužitelja koja proizlazi iz valjane pravne osnove, radi čega nisu ispunjene pretpostavke za isplatu temeljem stečenog bez osnove iz čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23- dalje: ZOO-a).

15. Naime, učinak konverzije prema ZID ZPK/2015 djeluje ex tunc što omogućuje uspostavu činjeničnog i pravnog okvira u kojem bi se potrošač našao i bez postojana nepoštene ugovorne odredbe. Tako stvorena mogućnost uspostave činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao, već sama po sebi, ima restitucijski učinak jer omogućuje vraćanje koristi koju je druga ugovorna strana (trgovac) stekla od potrošača po osnovi nepoštene ugovorne odredbe i to okolnostima i u proceduri koja je unaprijed poznata i unaprijed svim stranama predstavljena kao jednokratna mjera i trajno rješenje. Sklapanjem Aneksa ugovora o kreditu koji je zaključen prema pravilima posebnog propisa (ZID ZPK/2015) uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih

očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe čl. 19.c u vezi čl. 19.e ZID ZPK/2015.

16. Eventualnim tužbenim zahtjevom tužitelj je zatražio zakonske zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do sklapanja Aneksa ugovora o kreditu. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izražene u odluci Rev 457/2025 od 27. svibnja 2026. taj dio nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/2015 pa je u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja na temelju općeg propisa čl. 1111. ZOO-a i čl. 1115. ZOO-a. Dakle, tužitelju pripadaju od dana sklapanja ugovora o kreditu pa do dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF, što znači na sve one iznose koje je tužitelj plaćao više od početnog tečaja i početka kamatne stope. Tužitelju zatezne kamate pripadaju u cijelosti i bez oduzimanja bilo kakve pretplate utvrđene Aneksom ugovora o kreditu na temelju ZID ZPK/2015.

17. Na temelju provedenog financijskog vještačenja po financijskom vještaku Petri Blašković iz Centa za financijska vještačenja d.o.o. je razvidno da zatezne kamate na preplaćene mjesečne iznose, po osnovu rasta kamata u anuitetu i rasta tečaja za otplatu iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita, obračunate do dana izračuna konverzije ukupno iznosi 8.323,12 eura.

18. Prihvaćen je nalaz i mišljenje financijskog vještaka Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. kao stručan, jasan i argumentiran.

19. Budući da zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o valutnoj klauzuli i promjenjivoj stopi i to za razdoblje od plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do sklapanja Aneksa ugovora o kreditu nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/2015 pa je u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja na temelju čl. 1111. ZOO-a i čl. 1115. ZOO-a, a visina u iznosu 8.323,12 eura je utvrđena financijskim vještačenjem pa je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja i odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

20. Kamate su određene na temelju čl. 1115. ZOO-a.

21. Podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u sporu za zaštitu kolektivnih prava prekinut je tijek zastare, dok je pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. glede valutne klauzule i promjenjive kamatne stope u odnosu na pravnog prednika tuženika Sberbank d.d. okončan je spor za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača s kreditima u kojima je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak i promjenjiva kamatna stopa, te je zastara počela teći ispočetka, a vrijeme prije prekida neće se uračunati u tijek zastare. Dakle, kako je predmetna tužba podnijeta 1. ožujka 2023., a zakon kod instituta stjecanja bez osnove ne predviđa posebni rok zastare, uslijed čega se treba primijeniti čl. 225. ZOO-a, koji propisuje da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare, a presuda pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donesena je 14. lipnja 2018., dok je tužba podnijeta 1. ožujka 2023., to je razvidno da je predmetna tužba podnesena u roku i da nije nastupila zastara pa je odbijen prigovor tuženika kao neosnovan.

22. Zakonske zatezne kamate su određene od podnošenja tužbe 1. ožujka 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana

tekućeg polugodišta za tri postotna poena, na temelju čl. 29. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 114/22), a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referenta stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referenta stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, prema čl. prema čl. 29. st. 2. ZOO-a.

23. Iako tužitelj ostaje kod primarnog istaknutog zahtjeva za punom restitucijom, istaknuo je i eventualno kumulirani zahtjev za isplatom uglavničenih zateznih kamata do dana konverzije, sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz presude Rev-457/2025. Kod eventualne kumulacije, postoji prvi („glavni“) zahtjev i drugi podredni („ eventualno kumulirani“) za kojeg tužitelj da ga sud prihvati tek ako ustanovi da onaj koji je prije njega istaknut nije osnovan, a tužitelj određuje redoslijed prema kojem će sud odlučivati o tim zahtjevima. Takvi zahtjevi nisu potpuno samostalni – tužitelj ne traži da sud prihvati glavni i podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev nego traži da se udovolji samo jednom od njih. Budući da u ovom konkretnom sporu tužitelj nije uspio u odnosu na glavni zahtjev, a uspio je u odnosu na podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev, dok u odnosu na glavni (odbijeni) zahtjev nisu nastali posebni troškovi, tuženik je dužan podmiriti troškove tužitelju u cijelosti, dakle tužitelj je uspio u sporu u cijelosti tako da mu pripada i parnični trošak u cijelosti.

24. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08-ispr. i 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP-a) i vrijednosti tužbenog zahtjeva (vps 23.367,00 eura) i zatraženim troškovnicima.

25. Trošak tužitelja se sastoji od troškova zastupanja po punomoćniku - odvjetniku i to za sastav tužbe - 250 bodova po Tbr. 7/1, sastavi podnesaka zaprimljeni 18.4.2024.,16.11.2024., 27.5.2025. - 750 bodova (3 x 250 bodova) po Tbr. 8/1, sastav podneska 27.7.2026. - 50 bodova po Tbr.8/3, zastupanje na pripremnom ročištu 16.4.2024. - 250 bodova po Tbr. 9/1, zastupanje na raspravama 5.11.2024., 2.6.2026. i 24.9.2026. - 750 bodova (3 x 250 bodova) po Tbr. 9/1, pristup ročištu za objavu presude - 50 bodova po Tbr. 9/3, ukupno 2100 bodova, prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23) uz vrijednost boda od 2,00 eura te PDV-a (25%) u iznosu 1.050,00 eura, ukupno 5.250,00 eura.

26. Tužitelju su priznati troškovi financijskog vještačenja u iznosu 600,00 eura, sudska pristojba za tužbu u iznosu 140,06 eura i sudska pristojba za presudu 353,67 eura, ukupno 1.093,73 eura.

27. Parnični trošak tužitelja se sastoji od troška za zastupanje po punomoćniku-odvjetniku u iznosu 5.250,00 eura, te troškova financijskog vještačenja u iznosu 600,00 eura, te sudskih pristojbi u iznosu 493,73 eura, ukupno 6.343,73 eura.

28. Tužitelju su na njegov zahtjev na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a, dosuđene zakonske zatezne kamate na parnični trošak od donošenja presude do isplate.

29. Tuženik je odbijen za nadoknadu troškova postupka u iznosu 4.375,00 eura jer isti nije uspio u sporu na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 23. studenog 2026.

Sutkinja:
Snježana Karlušić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana, s tim da strankama koje su uredno obaviještene o ročištu na kojoj se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, a stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisanim putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:
pun. tužitelja
pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30890-7c6f9**

Kontrolni broj: **09b82-1b87f-61f0b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.